

Via
Madsen
Toft

Ode i anledning af 1. maj 1971

Mel.: Maggiducci og jeg

1971

Det er maj, og det er forår,
og det er forår,
og det er vår.
Vi tilsidet et bryllup opnår,
et bryllup opnår,
et Gilde får.
H.C. Ørstedesvej i sin'ns,
får vi mon server'et kalkun?
hvorom alting er, jeg spår,
alle rekorder gildet slår!
Det er tiden, den er silde,
det er sådan ikke sandt.
Det er stedet, lejligheden,
og inviterer.
ja, det er den især.
Det er Folmer, det er Grethe,
det er den, der holder fast,
det er den, der bygger rede,
stifter hjem med klaver.

Forud er der gået tider,
der gået tider,
der sket en del.
Folmer har nok sunget lieder,
nok sunget lieder,
(på egen mel.)
Eller osse har han gjort,
med sin kone den akkord,
at hun hovedrollen gi'ns,
dersom, såfremt, ifald og hvis
hun så haa vil assistere,
gerne osse gi' applaus,
når at han har premiere
og influenza.
er li' te' Krankenhau.
Det er Folmer, det er Grethe,
det er den, vi fejrer just.
De er blevet sammensmed'te.
Mangt et fanshjerter knust.

Grethe hun var motiveret,
var motiveret
for lidt grafik.
Var det mon for antikveret?
hun konvertered
til sit plastic.
Hun har osse vist talent
udå mur, beton, cement.
Hvad det næste kunstværk bli'r,
derom slet ingenting vi sé'r !!!
Toft og Rubæk, int'ressentakab,
er slet ingen dum idé,
alt vi dyrker der's bekendtskab
og nyder godt af
en udstrakt gæstfrihed ;
for eksempel her i natten.
Lad os svinge vore glas,
råbe af kurra ej id -
? er mere tilpas!